

Tak to je, Vážení

Brajgl

Žádná, nechce se mnou žít, asi křivou hubu mám,
Nemůžu pochopit, jak to že sem věčně sám.
Proč mě ženy nechtějí? Moje šance chybí jsou.
Nikdo mě neukojí, použiju ruku svou.
Někde čeká ta pravá, já jí najdu slibuji.
to na mou čest přísahám, už ji předem miluji.

Tak jdu štěstí naproti, a listuju v seznamce,
To by v tom musel bejt čert, aby nebyla šance.
Šance najít ženu snů, už ji vidim strana šest,
mobilem jí founuju, rande v hospodě Arest.
Přijdu s kytkou v náruči, vlasy gelem líznutý,
už jí vidim bohyni, pije pivek říznutý.
Tak přisednu nesměle, nesmělost je tu a tam,
za hodinu v motelu, její jazyk v krku mám.

Tak už svojí Maruš mám, ženu co sem vždycky chtěl
V posteli je výtečná, bohužel sem nevěděl.
"Že to vařit neumí, hladovec sem byl i sám.
Doma bordel jako pes, asi kopačky jí dám.
Sex je sice skvělá věc, já však potřebuju žrát.
Já se radši nažeru, než si na doktora hrát.

Tak už zasejc bydlím sám, nelistuju v seznamce,
to bych musel bejt blbej, já sem totiž bez šance.
bez šance sem já to vím, ženská jakou chci není,
budu starej mládenec, tak to je, Vážení.
Tak to je, vážení, a už se nic nezmění,
žádná žena nezlomí, starou větev, vážení.